

GRUPA TYGRYSKI - Zadania na piątek 03.04.2020

TEMATYKA TYGODNIA: Wiosenne powroty

1. Łączenie zdjęć dorosłych ptaków i ich potomstwa. Nazywanie ptaków oraz oglądanie piór jakie posiadają.

http://old.mac.pl/UserFiles/egzemplarze_okazowe_2020/przedszkole/npoia-bbplus-kp-3/mobile/index.html#p=70

2. Słuchanie opowiadania Małgorzaty Strękowskiej - Zaremby *Sąsiad szpak*.

- Zapoznanie z wyglądem szpaka. Ciekawostki

Omówienie wyglądu szpaka (pióra mieniące się kolorami tęczy, z brązowymi kreskami). Szpaki są przedsiębiorcze, ciekawskie, towarzyskie. Wszystko robią szybko i zdecydowanie. W gniazdach mają ziola, które chronią je przed pasożytami. Śpiewając, wydobywają różne dźwięki, najczęściej te zasłyszane, np. dźwięki klaksonów samochodów. Każdy z nich ma swoją charakterystyczną pieśń. Zjadają dżdżownice, mrówki i różne robaki z ziemi, spod kamieni. Lubią też dojrzałe owoce, np. czereśnie.

<https://www.glosy-ptakow.pl/szpak/> - GŁOS SZPAKA

- Opowiadanie

Olek, Ada i rodzice przyjechali do dziadków w odwiedziny i zostali na cały weekend. Ada była zachwycona. Dostała nowy dzwonek do roweru w kształcie rumianego jabłuszka i musiała go wypróbować. Natychmiast! Jeździła dookoła ogrodu dziadków i dzwoniła zawzięcie. Sprawiało jej to ogromną radość. Wprawdzie rodzina zatykała uszy, ale co tam. Wreszcie Olek nie wytrzymał.

– Na kogo dzwonisz? – spytał.

– Na przechodniów. Ostrzegam ich, że jadę – odpowiedziała rozpromieniona Ada.

– Ja nie mogę! Tu nie ma żadnych przechodniów – wykrzyknął ogłuszony Olek. Ada wzruszyła ramionami, jednak wreszcie przestała dzwonić.

– Jak dobrze – westchnęli dziadkowie, rodzice i cztery ogrodowe myszy.

– Cisza, aż dzwoni w uszach – roześmiał się dziadek.

– Teraz mogę przedstawić wam nowego sąsiada. – Zaprowadził Adę i Olka w odległą część ogrodu. Tu, na pniu wysokiej brzozy, powiesił kilka dni wcześniej budkę lęgową dla ptaków.

– Zachowajcie ciszę. Wkrótce go zobaczycie – szepnął. Już po chwili dzieci zauważyły nadlatującego od strony sadu ptaszka. Krótki prostokątny ogon sprawiał, że w locie wyglądał jak czteroramienna gwiazda. Usiadł na gałęzi brzozy, ale z daleka od budki. Dzieci mogły mu się przyjrzeć uważnie. Czarne skrzydła mieniły się w wiosennym słońcu zielenią i fioletem. W ostro zakończonym dziobie trzymał źdźbło zeschniętej trawy. Rozglądał się na wszystkie strony. Olek i Ada aż wstrzymali oddechy, aby go nie spłoszyć. Ptak upewnił się, że nic mu nie grozi, i przefrunął do budki.

– Rozpoznaliście tego pana? – spytał dziadek.

– Pewnie. To pan szpak – odpowiedział bez wahania Olek.

– Pani szpak też osiedli się w budce? – spytała Ada.

– Oczywiście. Pan szpak wije gniazdo dla pani szpakowej i dla małych szpaczków.

– Będziesz miał bardzo dużo sąsiadów, dziadku – zauważył z uśmiechem Olek.

– Zdaje się, że będą podobnie hałaśliwi jak Ada i jej dzwonek – szepnęła mama, która dołączyła do obserwatorów pracowitego szpaczka.

– Szpet-szpet – zaśpiewał szpak i pomknął szukać materiałów na gniazdo. Wracił do budki wielokrotnie, przynosił pióra, korę, suche liście, mech, trawę.

– Stara się – zauważyła Ada.

Na to szpak zaskrzypiał jak stare deski w podłodze i jeszcze dodał: – Kuku, kuku!

Olek i Ada zrobili wielkie oczy. Ze zdziwienia, naturalnie. Czyżby pan szpak stracił rozum?

– Zapomnieliście, że szpaki potrafią naśladować różne głosy – przypomniał im dziadek,

ubawiony zaskoczonymi minami wnucząt. Następnego dnia o świcie Ada zerwała się z łóżka z głośnym krzykiem:

– Kradną mój rower!

Wypadła na podwórko w rozpiętej kurtce zarzuconej na piżamę. Za nią wyskoczyli dziadkowie, rodzice i Olek. Wszystkich obudził wyjątkowo głośny dźwięk dzwonka, który zdobił rower Ady. Jakież było ich zaskoczenie, kiedy odkryli, że rower stoi bezpiecznie w komórce, a jego dzwonek... milczy. Gdy przetarli zaspane oczy, zobaczyli na gałęzi topoli przy oknie pokoju, w którym spała Ada, pana szpaka. Nowy sąsiad dziadka naśladował dźwięk dzwonka niczym najzdolniejszy artysta. Zdziwił się na widok rodziny w komplecie.

– Miau – miauknął jak kot i odleciał.

– „Miau”, czy to po ptasiemu dzień dobry? – zastanawiała się babcia. Ada pomyślała, że to coś mniej przyjemnego.

– Przepraszam, panie szpaku – szepnęła w stronę budki. Jak myślicie, dlaczego Ada przeprosiła szpaczka?

- Rozmowa na temat opowiadania.

– *Dlaczego Ada jeździła na rowerze i dzwoniła?*

– *Kogo przedstawiał dziadek Olkowi i Adzie?*

– *Gdzie założył gniazdo szpak?*

– *Jakie odgłosy naśladował szpak?*

– *Dlaczego Ada myślała, że kradną jej rower?*

– *Kto głośno naśladował dźwięk dzwonka?*

– *Jakim dźwiękiem pożegnał szpak rodzinę?*

3. Zabawa ruchowa – Wiosenne porządki.

Dziecko porusza się po pokoju przy muzyce

<https://www.youtube.com/watch?v=DqNDn9NdL34>. Podczas przerwy naśladuje wiosenne prace w ogrodzie, o których mówi rodzic., np. grabimy suche liście; przekopujemy grządki; niesiemy wiadra ze śmieciami; sadzimy sadzonki; podlewamy kwiaty.

4. Liczenie żab. Wskazywanie dwóch takich samych par żab.

http://old.mac.pl/UserFiles/egzemplarze_okazowe_2020/przedszkole/npoia-bbplus-kp-3/mobile/index.html#p=73

Karta pracy, cz. 3, s. 70–71. Liczenie żab. Wskazywanie dwóch takich samych par żab. Kolorowanie ich. Wyklaskiwanie podanego rytmu i powtarzanie tekstu za rodzicem. Rysownie szlaczków po śladach, a potem – samodzielnie.